

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 października 2023 r.

Pozycja 255

POSTANOWIENIE

z dnia 27 czerwca 2023 r.

Sygn. akt Ts 32/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.G. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 lutego 2022 r. (data nadania) R.G. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

2. Skarga konstytucyjna została wniesiona do Trybunału w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 października 2021 r. (sygn. akt [...]), który zakończył sądowo-administracyjną kontrolę orzeczenia nakładającego na skarżącą grzywnę z powodu uchylania się od poddania jej małoletniego syna obowiązkowym szczepieniom ochronnym.

3. Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 20 kwietnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 26 kwietnia 2022 r.) wezwał skarżącą do: 1) doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) pełnomocnictwa szczególnego, b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wy-

czierpanie drogi prawnej; 2) udokumentowania daty doręczenia skarżącej orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne; 3) doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Pismem z 4 maja 2022 r. (data nadania) skarżąca, reprezentowana przez swojego pełnomocnika, doręczyła: postanowienie Ministra Zdrowia z 25 września 2017 r. znak ([...]), Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w B. z 2 czerwca 2016 r. (nr [...], znak: [...]), odpis wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 października 2021 r. (sygn. akt [...]), pełnomocnictwo oraz cztery odpisy skargi konstytucyjnej. W zakresie pozostałych braków formalnych sformułowała wniosek o przedłużenie terminu do ich usunięcia o 7 dni.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 27 października 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 7 listopada 2022 r.) odrzucił wniosek o przedłużenie terminu usunięcia przez skarżącą braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 27 października 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 7 listopada 2022 r.) skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) wyjaśnienie, czy przedmiotem skargi konstytucyjnej, oprócz wskazanych w jej *petitum*: art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 17 ust. 1 i ust. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239); § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753), jest także wymieniona na stronie 1 skargi, po słowach „zaskarżone przepisy:” – ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym; 2) w razie wskazania jako przedmiotu skargi ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy tej ustawy naruszają konstytucyjne wolności i prawa skarżącej przywołane w skardze; 3) doręczenie odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 25 lipca 2018 r., sygn. akt [...].

W terminie określonym w zarządzeniu skarżąca nie nadesłała do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazane braki.

4. Podstawowy zarzut skarżącej dotyczy braku określenia w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) i wydanym na jej podstawie rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) ilości dawek poszczególnych szczepionek i konkretnego wieku dziecka, w jakim mają zostać podane. Określone zostały one dopiero w Komunikacie Głównego Inspektora Sanitarnego, który nie mieści się w katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego. W związku z tym zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności i prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jej zdaniem, wskazane w *petitum* skargi przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą

być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

2. Zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 27 października 2022 r. zostało skutecznie doręczone pełnomocnikowi skarżącej 7 listopada 2022 r. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu. Mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu, braki formalne skargi nie zostały przez skarżącą usunięte.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.